

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 237/2014-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 1. apríla 2014 predbežne prerokoval sťažnosť mesta Liptovský Mikuláš, Šútova 41, Liptovský Mikuláš, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Magda Poliačiková, advokátka, s. r. o. Národná 17, Žilina, v mene ktorej koná konateľka JUDr. Magda Poliačiková a JUDr. Ing. Jozef Lalinský, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Cb 106/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť mesta Liptovský Mikuláš **o d m i e t a** pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 17. marca 2014 doručená sťažnosť mesta Liptovský Mikuláš (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa

čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Cb 106/2011.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ ako navrhovateľ podal na Okresnom súde Liptovský Mikuláš 29. júla 2011 žalobu, ktorou sa domáhal určenia „že zmluva o prevode akcií...“ medzi predávajúcim a kupujúcim (sťažovateľom) „... je neplatná“.

Po podaní odporcu zo 7. septembra 2011, v ktorom namietal miestnu nepríslušnosť Okresného súdu Liptovský Mikuláš, bola vec postúpená okresnému súdu.

Od postúpenia veci (od septembra 2011 až do marca 2014) okresný súd nevykonal vo veci samej nijaký úkon, konal len o procesných otázkach, čím podľa sťažovateľa došlo k porušeniu jeho označených práv.

Sťažovateľ podal predsedovi okresného súdu vo februári 2014 sťažnosť na prietáhy v konaní, ktorá nadväzovala na jeho žiadosť zo 16. decembra 2013, ktorou žiadal, aby okresný súd vo veci samej konal a rozhodol. Vec je pre sťažovateľa mimoriadne dôležitá aj vzhľadom na predmet sporu.

Na základe uvedeného sa sťažovateľ domáha, aby ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v uvedenom konaní bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, právo podľa čl. 38 ods. 2 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu konať v jeho právnej veci bez zbytočných prietáhov a priznal mu finančné zadosťučinenie v sume 75 000 € a úhradu trov konania.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia sťažnosti vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, sťažnosti, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné sťažnosti alebo sťažnosti podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj sťažnosti podané oneskorene môže ústavný súd odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Rovnako môže ústavný súd odmietnuť sťažnosť aj vtedy, ak je zjavne neopodstatnená.

Ústavný súd zo sťažnosti a jej príloh zistil, že predseda okresného súdu na podanie sťažovateľa zo 16. decembra 2013 odpovedal vyjadrením sp. zn. Spr. 4027/2013 zo 14. januára 2014, v ktorom k veci vedenej pod sp. zn. 23 Cb 106/2011 okrem iného uviedol: „... spis sa od 08.12.2013 nachádza na Najvyššom súde SR v súvislosti s rozhodovaním o dovolaní voči rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave. Vašu sťažnosť prešetrím po vrátení spisu z Najvyššieho súdu SR, resp. po zapožičaní uvedeného spisu.“

Ústavný súd po preskúmaní sťažnosti sťažovateľa a jej príloh dospel k názoru, že hoci sťažovateľ podal pred tým, ako sa obrátil na ústavný súd, sťažnosť na prietahy v konaní, takéto využitie právneho prostriedku nápravy podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažovateľom nepredstavuje dostatočný časový priestor na poskytnutie možnosti napadnutému všeobecnému súdu, aby sám odstránil protiprávny stav zapríčinený jeho nečinnosťou, ak navyše v súčasnosti okresný súd ani nemá vo svojej dispozícii predmetný spis, pretože sa má nachádzať na najvyššom súde.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“) sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Z okolností prípadu vyplýva, že sťažovateľ podal kvalifikovanú sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi okresného súdu podľa § 62 a nasl. zákona o súdoch iba 14. februára 2014 bez toho, aby vyčkal na prijatie opatrení zo strany predsedu okresného súdu na odstránenie prípadného nekonania okresného súdu vo veci samej (po rozhodnutí najvyššieho súdu o dovolaní a vrátení súdneho spisu).

Ústavný súd preto zastáva stanovisko, že sťažnosť sťažovateľa doručená ústavnému súdu iba 17. marca 2014 bola podaná predčasne, a to v čase, keď ešte nebolo možné dospieť k záveru, že by vyčerpanie právneho prostriedku, ktorý zákon sťažovateľovi na ochranu jeho práv účinne poskytuje a na použitie ktorého je oprávnený podľa osobitných predpisov, bolo bezúspešné a neprinieslo ním sledovaný cieľ.

Z tohto pohľadu je dôvodné považovať ním predloženú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy za neprípustnú podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (obdobne III. ÚS 188/07 a III. ÚS 11/2013).

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa už ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa na ochranu ústavnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 1. apríla 2014